

T.C.
BAŞBAKANLIK
KANUNLAR VE KARARLAR
GENEL MÜDÜRLÜĞÜ

Sayı : B.02.0.KKG.0.10/101-197 /5330

Ankara

7 / 11 / 2000

TÜRKİYE BÜYÜK MİLLET MECLİSİ BAŞKANLIĞINA

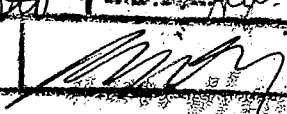
Maliye Bakanlığı'nca hazırlanan ve Başkanlığınıza arzı Bakanlar Kurulu'nca 25/10/2000 tarihinde kararlaştırılan "Motorlu Taşıtlar Vergisi Kanunu, Finansman Kanunu ile 4306 ve 4481 sayılı Kanunlarda Değişiklik Yapılması Hakkında Kanun Tasarısı" ile gerekçesi ilişikte gönderilmiştir.

Gereğini arz ederim.

Bülent ECEVİT
Başbakan

Eki :

- 1- Kanun Tasarısı
- 2- Gerekçe (Genel-Madde)

T. B. M. M. BAŞKANLIĞI	
Genel Kom.	
Başv. Kom.	Plan ve Bütçe
Tarih	7.11.2000-1/776
E. Mad.	(018) E.D.B. Kar. 18.
Başkan	

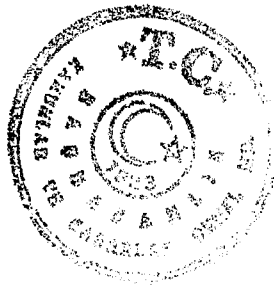
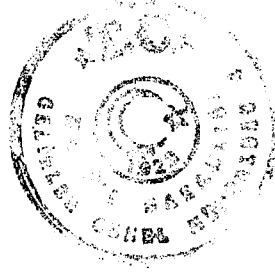
GENEL GEREKÇE

2000 yılında başlayan üç yıllık ekonomik istikrar programının en önemli ayaklarından biri vergi politikasıdır. Programın birinci yılı vergi gelirleri açısından olumlu gelişmiş olup, bu yıl için öngörülen vergi tahsilatının tahminlerin üzerinde gerçekleşmesi beklenmektedir.

Ekonomik istikrar programının amaca ulaşması, program süresi boyunca vergi gelirlerinin aynı başarı düzeyinde seyretmesi, bunu gerçekleştirirken de ekonomik gereklerle, değişen ekonomik ve sosyal koşullara uyumun korunması gerekmektedir.

Bu çerçevede hazırlanan Tasarı 9 maddeden oluşmakta, ekonomik istikrar programı hedefleri ve ekonomik gelişmelerin ve diğer dışsal faktörlerin gerektirdiği değişiklikleri kapsamaktadır.

Tasarı ile 4481 sayılı Kanunla getirilen özel işlem vergisi ve özel iletişim vergileri ile bazı kurumların gelirlerinden genel bütçeye gelir aktarma imkanı veren düzenlemenin uygulama süresi iki yıl uzatılmaktadır.

MADDE GEREKÇELERİ

MADDE 1 – Tasarının bu maddesi ile 18.2.1963 tarihli ve 197 sayılı Motorlu Taşıtlar Vergisi Kanununun 10 uncu maddesinde yapılan değişiklikle, Bakanlar Kurulunun yetkisi yeniden düzenlenmiştir.

MADDE 2 – Madde ile motorlu taşıtlar vergisi ve taşıt alım vergisi miktarlarının artırılmasına yetki veren düzenlemeler paralel hale getirilmiştir.

MADDE 3 – Madde ile ek taşıt alım vergisinin oranı konusundaki Bakanlar Kurulu yetkisi yeniden düzenlenmiştir.

MADDE 4 – Sekiz yıllık kesintisiz ilköğretim giderlerinde kullanılmak üzere bazı işlem ve kağıtlar ile 24.3.1988 tarihli ve 3418 sayılı Eğitim, gençlik , spor ve sağlık hizmetleri vergisi yerine uygulanan eğitime katkı payı tutarlarının ödenmesine ilişkin süre 31.12.2000 tarihinde sona erecektir. Tasarının bu maddesi ile halen sürdürülmekte olan sekiz yıllık kesintisiz ilköğretim çalışmalarının devam ettirilebilmesi amacıyla eğitime katkı payı uygulamaları 31.12.2002 tarihine kadar uzatılmaktadır.

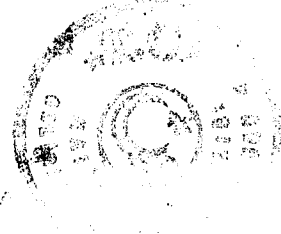
Madde ile ayrıca her yıl Bütçe Kanunlarında yer alan eğitime katkı payına ilişkin düzenlemeye kendi kanununda yer verilmiştir.

16.8.1997 tarihli ve 4306 sayılı Kanunun Geçici 1 inci maddesinin (A) fıkrasının 11 ve 12 numaralı bentlerinde, 7 numaralı bentte belirtilen eğitime katkı paylarının tahsil ve beyanının Türk Telekom A.Ş. tarafından yerine getirileceği belirtilmekle beraber bu mükellefiyet mevcut sözleşmeler çerçevesinde cep telefonu işletmecileri tarafından yerine getirilmektedir. Ancak yeni cep telefonu işletmecilikleri tesisi ile Türk Telekom A.Ş.'nin bizzat cep telefonu işletmeciliğine başlayacak olması düşünüldüğünden bent uygulamalarına açıklık kazandırılması ve sözü edilen eğitime katkı payı tahsilat ve beyanı açısından mali idarenin muhatabının belirlenebilmesi maksadı ile madde metninde ibare değişikliği yapılmaktadır.

Öte yandan eğitime katkı payı tutarlarının artırılması konusunda Bakanlar Kuruluna verilen yetki bazı kağıt ve işlemlerde üst sınıra kadar yaklaşıldığından ekonomik koşullara uyum sağlama bakımından yetki üst sınırı artırılmaktadır.

MADDE 5 - Kamu finansmanında doğan olumsuz sonuçları gidermeye yönelik olarak alınan tedbirlerden biri de 4481 sayılı Kanunla geçici süre uygulanmak üzere yeni vergiler ihdas edilmesidir. Ancak uygulanmakta olan ekonomik istikrar programı özel iletişim vergisinin 2 yıl daha tahsilini gerektirmektedir. Bu nedenle 4481 sayılı Kanunun 8 inci maddesi ile ihdas edilen ve 31/12/2000 tarihine kadar uygulanması öngörülen özel iletişim vergisinin uygulama süresi 31/12/2002 tarihine kadar uzatılmaktadır.

MADDE 6 - 26.11.1999 tarihli ve 4481 sayılı Kanunun 9 uncu maddesi ile uygulamaya konulan özel işlem vergisinin süresi 31.12.2002 tarihine kadar uzatılmaktadır.

MADDE 7 – 26.11.1999 tarihli ve 4481 sayılı Kanunun 15 inci maddesi ile yapılan ve maddede sayılan kurumların gelirlerinden bir kısmının Bütçenin (B) işaretli cetveline gelir kaydedilmesine imkan veren düzenlemenin uygulama süresi iki yıl uzatılmaktadır.

GEÇİCİ MADDE 1- Bilindiği üzere 17/8/1999 ve 12/11/1999 tarihlerinde Marmara Bölgesinde meydana gelen deprem bölgeyi son derece olumsuz bir şekilde etkilemiş, buna paralel olarak da bölgede faaliyette bulunan mükelleflerin vergisel ödevlerini zamanında yerine getirmeleri mümkün olamamıştır.

Maliye Bakanlığı bu durumu göz önüne alarak bölgede faaliyette bulunan mükellefler için mücbir sebep hali ilan etmiş ve bu mükelleflerin beyannamelerinin mücbir sebep halinin sona ereceği tarihe kadar verilmemesi yönünde düzenlemeler yapmıştır.

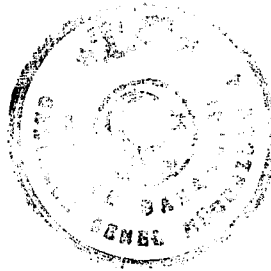
Bu nedenle, mücbir sebep halinin halen devam etmekte olduğu Sakarya, Bolu ve Düzce illerinin merkez ve ilçeleri ile Kocaeli ilinin Gölcük ve Karamürsel ilçelerinde bulunan mükellefler beyanname vermemektedirler.

Mücbir sebep halinin sona ermesi durumunda bu mükelleflerin aylık beyana tabi olan her bir vergiye ilişkin olarak 15 beyanname vermesi gerekecektir.

Bu beyannamelerin her bir dönem için ayrı ayrı verilmesi mükellefler için bir kırtasiyecilik, vergi daireleri açısından da bir yük oluşturacaktır. Hem mükelleflerin gereksiz bürokratik işlemlerinin azaltılması, hem de vergi dairelerinin çok az bir süre içerisinde çok sayıda beyannameyi kabul etmelerinde yaşanacak sıkıntıyı gidermek açısından bu beyannamelerin toplu olarak verdirilmesi konusunda Maliye Bakanlığı yetkili kılınmaktadır.

MADDE 8 – Yürürlük maddesidir.

MADDE 9 – Yürütme maddesidir.

**MOTORLU TAŞITLAR VERGİSİ KANUNU, FİNANSMAN KANUNU İLE 4306 VE
4481 SAYILI KANUNLARDA DEĞİŞİKLİK YAPILMASI HAKKINDA KANUN
TASARISI**

MADDE 1 - 18/2/1963 tarihli ve 197 sayılı Motorlu Taşıtlar Vergisi Kanununun 10 uncu maddesinin üçüncü fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“Bakanlar Kurulu,

a) Yeniden değerlendirme oranının % 50 fazlasını geçmemek, % 50'sinden az olmamak üzere yeni oranlar tespit etmeye,

b) Kanunda yazılı vergi miktarları ile yeniden değerlendirme oranı veya (a) bendindeki oran uygulanmak suretiyle belirlenmiş olan vergi miktarlarını taşıtların teknik özellikleri ve/veya kullandıkları yakıt türleri veya kullanım amaçları itibariyle ayrı ayrı veya topluca 20 katına kadar artırmaya,

c) EURO normlarını sağlayan katalitik konvertör sistemi ile teçhiz edilmiş taşıtlarda tespit edilen bu oranı veya vergi miktarlarını % 50 nispetine kadar indirmeye,

yetkilidir. ”

MADDE 2 – 29/7/1970 tarihli ve 1318 sayılı Finansman Kanununun 10 uncu maddesinin üçüncü fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir

“Bakanlar Kurulu;

a) Yeniden değerlendirme oranının % 50 fazlasını geçmemek, % 50'sinden az olmamak üzere yeni oranlar tespit etmeye,

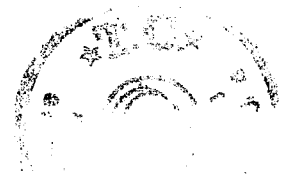
b) Kanunda yazılı vergi miktarları ile yeniden değerlendirme oranı veya (a) bendindeki oran uygulanmak suretiyle belirlenmiş olan vergi miktarlarını taşıtların teknik özellikleri ve/veya kullandıkları yakıt türleri veya kullanım amaçları itibariyle ayrı ayrı veya topluca 20 katına kadar artırmaya,

c) EURO normlarını sağlayan katalitik konvertör sistemi ile teçhiz edilmiş taşıtlarda tespit edilen bu oranı veya vergi miktarlarını % 50 nispetine kadar indirmeye,

yetkilidir. ”

MADDE 3 –1318 sayılı Kanunun geçici 2 nci maddesinin ikinci fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“Ek taşıt alım vergisinin matrahı, 3065 sayılı Katma Değer Vergisi Kanunu gereğince, katma değer vergisi matrahını oluşturan unsurlardan teşekkül eder. Ek taşıt alım vergisinin nispeti % 12'dir. Bakanlar Kurulu bu nispeti % 6'ya kadar

indirmeye; % 36'ya kadar artırmaya; taşıtların teknik özellikleri itibariyle, bu nispetler içerisinde farklılaştırmaya yetkilidir.

MADDE 4 - 16/8/1997 tarihli ve 4306 sayılı İlköğretim ve Eğitim Kanunu, Milli Eğitim Temel Kanunu, Çıraklık ve Mesleki Eğitim Kanunu, Milli Eğitim Bakanlığının Teşkilat ve Görevleri Hakkında Kanun ile 24/3/1988 Tarihli ve 3418 Sayılı Kanunda Değişiklik Yapılması ve Bazı Kağıt ve İşlemlerden Eğitime Katkı Payı Alınması Hakkında Kanunun Geçici 1 inci maddesinin;

- (A) ve (B) fıkralarında yer alan "1.9.1997- 31.12.2000" tarihleri "1.9.1997 - 31.12.2002" olarak değiştirilmiş,
- (A) fıkrasının 11 ve 12 numaralı bentlerinde yer alan "Türk Telekom A.Ş." ibaresi "cep telefonu işletmecileri", 13 numaralı bentte yer alan "beş katına kadar" ibaresi "on katına kadar" şeklinde değiştirilmiş,
- (A) fıkrasının 9 numaralı bendine aşağıdaki paragraf eklenmiştir.

"Hazinenin özel mülkiyetinde veya Devletin hüküm ve tasarrufu altındaki taşınmaz mallar, katma bütçeli kuruluşların mülkiyetinde bulunan taşınmaz mallar ile özel mülkiyete konu olup kişiler tarafından genel ve katma bütçeli kuruluşlara bağışlanan taşınmaz mallar hakkında bu kuruluşlar ile bağışta bulunan kişiler yönünden bu bent hükmü uygulanmaz."

MADDE 5 - 26/11/1999 tarihli ve 4481 sayılı Kanunun 8 inci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

"MADDE 8 - 31/12/2002 tarihine kadar uygulanmak üzere her nevi cep telefonu işletmecileri tarafından verilen (ön ödemeli kart satışları dahil) tesis, devir, nakil ve haberleşme hizmetleri (17/8/1999 ve 12/11/1999 tarihlerinde meydana gelen deprem nedeniyle mücbir sebep hali ilan edilen yerlerde, mücbir sebebin devam ettiği sürece abonelere verilecek ön ödemeli kart satışları dışındaki hizmetler hariç) % 25 oranında özel iletişim vergisine tabidir.

Verginin mükellefi cep telefonu işletmecileridir. Bu verginin matrahı, katma değer vergisini oluşturan unsurlardan teşekkül eder. Özel iletişim vergisi, katma değer vergisi matrahına dahil edilmez. Bir aya ait özel iletişim vergisi izleyen ayın onbeşinci günü mesai saati sonuna kadar , katma değer vergisi beyannamesi ile beyan edilerek aynı süre içinde ödenir.

Bu maddede hüküm bulunmayan hallerde 3065 sayılı Katma Değer Vergisi Kanunu hükümleri uygulanır. Her nevi cep telefonu işletmecileri tarafından Hazineye ödenecek payın hesaplanmasında özel iletişim vergisi dikkate alınmaz. Her ay tahakkuk edecek özel iletişim vergisi cep telefonu abonelerine düzenlenecek faturalarda ayrıca gösterilir."

MADDE 6 - 26.11.1999 tarihli ve 4481 sayılı Kanunun 9 uncu maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

"MADDE 9 - 31.12.2002 tarihine kadar uygulanmak üzere, 16.8.1997 tarihli ve 4306 sayılı Kanunun geçici 1 inci maddesinin (A) fıkrasında belirtilen işlemler ve

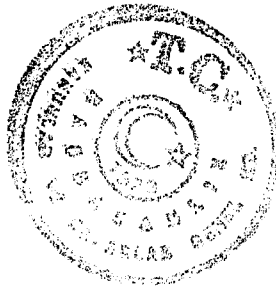
kağıtlar için ödenen eğitime katkı payı tutarı kadar ayrıca özel işlem vergisi ödenir. Şu kadar ki; 16.8.1997 tarihli ve 4306 sayılı Kanunun geçici 1 inci maddesinin (A) fıkrasının (8) numaralı bendine göre ödenecek özel işlem vergisinin tutarı, ödenen eğitime katkı payı tutarının %10'unu geçemez. 16.8.1997 tarihli ve 4306 sayılı Kanunun geçici 1 inci maddesinin (A) fıkrasının (10),(11) ve (12) numaralı bentlerinde yer alan hükümler özel işlem vergisi hakkında da uygulanır.

Özel işlem vergisinin tarh, tahakkuk ve tahsilinde, ilgili mevzuat hükümleri ile 213 sayılı Vergi Usul Kanunu ve 6183 sayılı Amme Alacaklarının Tahsil Usulü Hakkında Kanun hükümleri uygulanır.

Bakanlar Kurulu özel işlem vergisi tutarlarını 4306 sayılı Kanunun geçici 1 inci maddesinin (A) fıkrasının (13) numaralı bendine bağlı kalmaksızın ayrı ayrı veya birlikte on katına kadar artırmaya yetkilidir."

MADDE 7 - 26.11.1999 tarihli ve 4481 sayılı Kanunun 15 inci maddesinde yer alan "31.12.2000" tarihi "31.12.2002 " olarak değiştirilmiştir.

GEÇİCİ MADDE 1- Maliye Bakanlığı, 17/8/1999 ve 12/11/1999 tarihlerinde meydana gelen doğal afetler nedeniyle mücbir sebep hali ilan edilen yerlerde mükellefiyet kaydı bulunanların mücbir sebep hali kapsamına giren dönemlere ilişkin beyannamelerini bir veya birden fazla beyannamede toplu olarak verdirmeye, bu beyannamelere ilişkin yeni beyanname verme süreleri belirlemeye veya geçici vergi beyannamelerini hiç verdirmemeye yetkilidir. Bu yetki iller, ilçeler veya vergi türleri itibariyle farklı olarak kullanılabilir.

T/1 22.2

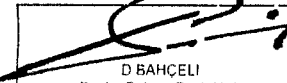
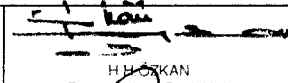
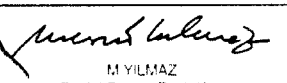
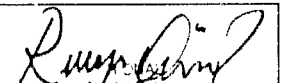
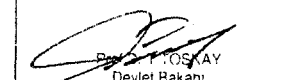
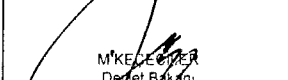
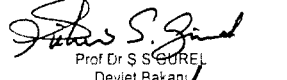
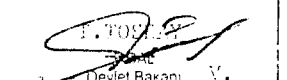
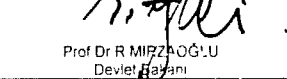
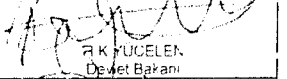
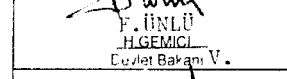
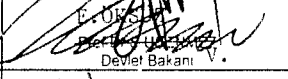
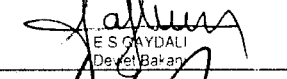
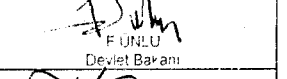
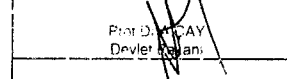
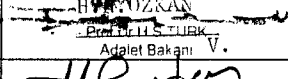
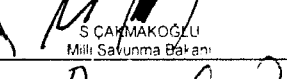
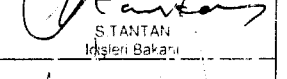
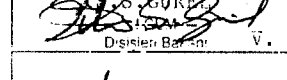
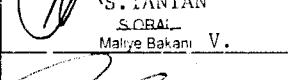
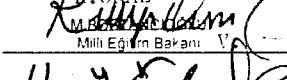
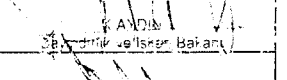
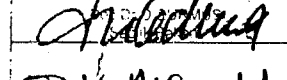
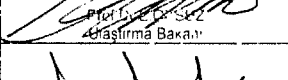
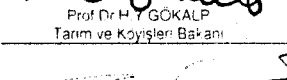
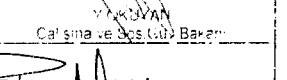
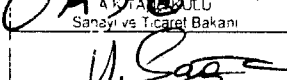
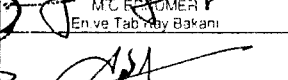
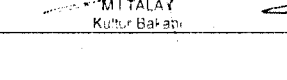
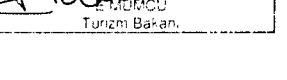
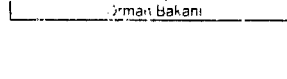
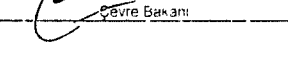
Madde 8- Bu Kanunun;

- a) 5 inci maddesi yayımını izleyen günde,
b) 4 üncü maddesiyle 4306 sayılı Kanunun geçici 1 inci maddesinin (A) fıkrasının 9 numaralı bendine eklenen hüküm 1/1/2001 tarihinde,
c) Diğer maddeleri yayımı tarihinde,
yürürlüğe girer.

Madde 9- Bu Kanun hükümlerini Bakanlar Kurulu yürütür.

Eki

Bülent Ecevit
BÜLENT ECEVİT
BAŞBAKAN

 D. BAHÇELİ Devlet Bak. ve Başb. Yrd.	 H. H. ÖZKAN Devlet Bak. ve Başb. Yrd.	 M. YILMAZ Devlet Bak. ve Başb. Yrd.	 R. TOSUN Devlet Bakanı
 B. F. TOSKAY Devlet Bakanı	 M. KECEKİMER Devlet Bakanı	 Prof. Dr. S. S. GÜREL Devlet Bakanı	 F. TOSUN Devlet Bakanı
 Y. YALOVA Devlet Bakanı	 M. YILMAZ Devlet Bakanı	 Prof. Dr. R. MİRZAZOĞLU Devlet Bakanı	 R. K. YUCELEN Devlet Bakanı
 F. ÜNLÜ Devlet Bakanı	 F. ÜNLÜ Devlet Bakanı	 E. S. ÇAYDALI Devlet Bakanı	 F. ÜNLÜ Devlet Bakanı
 Prof. Dr. H. ÇAY Devlet Bakanı	 H. H. ÖZKAN Adalet Bakanı	 S. ÇAKMAKOĞLU Millî Savunma Bakanı	 S. TANTAN İçişleri Bakanı
 S. GÜREL Dışişleri Bakanı	 S. TANTAN Maliye Bakanı	 P. ÜNAL Millî Eğitim Bakanı	 S. AYDIN Sanayi ve Ticaret Bakanı
 Prof. Dr. H. Y. GÖKALP Tarım ve Köylüleri Bakanı	 Prof. Dr. H. Y. GÖKALP Tarım ve Köylüleri Bakanı	 H. Y. GÖKALP Tarım ve Köylüleri Bakanı	 Y. KÜLVAN Çalışma ve Sosyal İşleri Bakanı
 A. K. TANTAN Sanayi ve Ticaret Bakanı	 M. C. F. ÖMER En ve Tabii Kaynaklar Bakanı	 M. İTALAY Kültür Bakanı	 E. MURAT Turizm Bakanı
 Prof. Dr. N. Ç. ÇAN İçişleri Bakanı	 F. AYTEKİN Çevre Bakanı		

Dosya No

101-197

1829